

МИЉАНА ГЛИГОРИЈЕВИЋ

КРАТКЕ ПЕСМЕ

Кратка песма.
Забезекнути смо над туђим болом.

*

Питање да ли је дрво мушко или женско поставила је унутрашња
универзалност.

Апсолутна небитност боли.

Притиском на земљу вукли смо се улицама.

Изгубљени недељни минути отишли су у неповрат, управо ту
где сам ја.

Једна реч лебди – умор!

*

Кренула сам и стала.
Поред једног дрвета осетила сам срамоту.
Издржах свега два минута.

Већина људи од које се очекује ширина видика
заглављена је у хаустору.

*

Језик ми завезан
у ишчекивању повратка.

Не виде
према теби сам.
Да ли си и ти међу њима?

*

Изгубила сам се у овом свету
И ништа не разумем
И не уем да мислим
И не уем да причам
И не знам ко сам
Ни ко је он
И не знам где сам
И зашто нисам

*

Тамно
Бесмислено
Празнина
Чекам
Нестрпљиво ишчекујем
Мука
Понављање
Тихо
Неописиво тихо
Немогуће
Робац
Неразлог
Свесност
Ипак

*

Повратак чистој радости
мукотрпан пут.

У мноштву примећеног
провалија мог ја!

*

Наговештај ослобађа
Учаурена у самоћи
Стварам привид

*

Очекивала сам сензацију
Јутро:
поновно умирање
Речи закрпљено пролазе
Поноћ:
одлазак у безбедност

*

Повреда
Белина кокошијег перја
Повређују нас љубавници
Мајке нас повредама убијају